

SZABAD NÉP

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT KÖZPONTI LAPJA

Sváb hazaárulók

A Nemzeti Parasztpárt a magyar nép szívéből beszélt, amikor kiadta a jelszót: ki az országból a sváb hazaárulókkal!

A magyar nép szemében a svábság mindig a szabadság örök ellenségét jelentette. A független és szabad Magyarország idegen zsandárait, akik mindig készek arra, hogy hátulról döfjenek tört a nemzet testébe. Századokkal ezelőtt már úgy telepítették őket ide, a zsiros, magyar fekete földekre, mint gyarmati népek közé a német hatalomvágy misszionáriusait. A magyar népnek nem volt olyan szabadságküzdelme, amelyben a svábok fiait ne találják a labancok között, a szabadság ellenségeinek sorában, a német zsoldosok zsoldosainak egyenruhájában. Így volt ez 1848-ban is, amikor Petőfi lángoló szavakkal szólta a svábok fejére a magyar nép gyűlöletét. A „belső bitangok” mellett ők, a külföldről importált hazaárulók, segítettek elfojtani, vérbetiporni a magyarság minden megmozdulását, minden olyan törekvését, hogy hazájában rabság nélkül, szabadon élhessen.

A magyar nép ellen elkövetett bűneikre most, ebben a világháborúban tették fel a koronát. Basch-ok és egyéb hazai gauleitek vezetése mellett, zárt sorokban álltak Hitler mellé. Százával küldték az önkénteseket az SS briganták közé, akik féktelen fenevadként dúlták föl a szabadságszerető népek otthonait. Szemérmetlen nyíltsággal tagadták meg ezt az országot, öltöztek náci egyenruhába, szervezkedtek Volksbundokba. Magyar kenyéren, salonnán hizlalt horogkeresztes gauleitek mögött lelkesen ünnepele a magyar földre zúdult náci-barbárokat. Senki sem kényszerítette őket: maguk téptek el minden szálat, mely a magyarsághoz addig fűzte őket.

Hitler fanatikus híveiként, mint ellenség, éltek a Dunántúlon, a Bácskában és pest környéki gazdag falvakban. A magyarság biztosította népi szabadságukat, ők segítettek eltípori a magyar nép szabadságát. A magyar föld kényeret adott nekik, ők a magyar nép utolsó falatját is a náci zsoldosok tarisznyájába lopkodták. Mint Hitler janicsárjait, felelősség terheli őket azért, hogy Magyarországnak újból el kellett szenvednie egy súlyos nemzeti katasztrófát. Nem kis részüket van abban, hogy népünknek ma körömmel és foggal kell kiverekedni a mindennapi kenyerét. Vádolják őket Budapest romjai, az elpusztított gyárak, a lerombolt hidak, — az inség és szenvedés, amely népünkre szakadt. A háborus bűnösök listáján őket illeti egyik első hely.

Hitler hordáival együtt a sváb hazaárulók egy része elhagyta az országot. Nagy többségükben azonban még ma is itt élnek és szívük mélyén konok gyűlölettel állnak a magyar demokrácia útjába. Vanak sváb községek, ahol volksbundista hazaárulók kapával és kaszával verik ki a faluba merészkedő magyarokat. Arcátlanúságuk olyan határtalan, hogy egyes helyeken volksbundista jegyzőkkel és egyéb közigazgatási fűherékkel fojtják bele a szót a Nemzeti Bizottságokba. Dunántúl néhány járásában a gazdtalan sváb földet fegyveres erővel próbálják elvonni a földreform elől. A magyar reakciót ők táplálják, köröztük gyűjti erejét a hitvány népkárttevők siserahada.

Nincs és nem lehet helyük ezeknek a sváb hazaárulóknak tovább ebben az országban! A magyar nép szabadsága mindaddig ingatag marad, míg a német barbárság e telepes zsoldosaitól meg nem szabadulunk. Eleget híztak a magyar nép véren és nyomorúságán, elég bűnt követtek el a magyar nép ellen, hogy elszenvedjék végre a bűnhődést: osztózzanak a német nép sorában. Zsiros, fekete földjük jó lesz a dolgozó magyar parasztságnak. Századokon át éltek bőségben rajta és a magyarságnak hazaárulással fizettek érte. Nemzeti ostobaság volna, ha akár csak egy könnyet is ejtenénk, amikor végleg és örökre elbúcsúzzunk tőlük.

NÉPSZAVA

Péntek, 1945 április 20

Feloszlatják a csendőrséget

Az első budapesti minisztertanács határozatai

Szerdán délután tartotta az ideiglenes Nemzeti Kormány az első minisztertanácsát a fővárosban. Az igen nagy tárgysorozatoknak — bár a minisztertanács a késő esti órákig tartott — csak egy részét tudták megvitatni és ezért csütörtökön délután 3 órakor újból összeülnek a miniszterek.

A minisztertanács legfontosabb határozatai:

A Demokratikus Néppárt működésének engedélyezése körül nagy vita volt. Gróf Pálffy és párt nevében azt a kérelmet nyújtotta be a miniszterelnökséghez, hogy a Demokratikus Néppárt ismeressék el és beléghessen a Függetlenségi Frontba. A minisztertanács a kérelmet elutasította, mivel az nem tartozik hatáskörébe.

A miniszterelnök Bereczky Albertet jelölte a közoktatásügyi minisztérium politikai államtitkari állására.

A minisztertanács egyhangulag elhatározta a rosszemlékű csendőrség feloszlatását és a rendőrség megszerzését kis- és nagyközégekben is.

Takács Ferenc iparügyi miniszter javaslatára május elsejét a munka ünnepeként nyilvánították. Március 15-e továbbra is nemzeti ünnep, április 4-ét pedig mint a felszabadítás ünnepét fogadják ezentúl az egész országban megülni.

Vörös János honvédelmi miniszter előterjesztésére a minisztertanács elhatározta, hogy az új demokratikus hadseregben megszünteti a zászlósi rendjokozatot.

Kerekes András vezérkari alezredest, akit 1919-ben baloldali magartatása miatt Horthyék kizártak a hadseregből, a minisztertanács rehabilitálta és altábornagyi ranggal az új hadsereg kötelékébe visszavette.

Pröhle Sándor nyilas papképviselő kihallgatását befejezték a politikai rendőrségen

Nemrégiben tartóztatta le a politikai rendőrség Pröhle Sándor evangélikus lelkészt, aki nemcsak mint a nyilasrendszer egyik vezérszereplője érdemelte ki a „háborús bűnös” jelzést, hanem mint a „Harc” című féktelenül uszító szennylap főmunkatársa is. Hattenként jelentek meg Pröhle cikkei ennek az újságban és a hasábjain és ezekben a cikkeiben nem átalotta, hogy

pap létére átludományos és álszeretény mebbe öltöztetve embertársait embertársai ellen uszítani. Gyilkosságra és rablásra buzdította a nyilastestvéreket,

akik igyekeztek is megfogadni tanításait és mint a nyilas rémuralom szörnyűségei bizonyítják, végre is hajtották azokat.

Pröhle a kihallgatása során hangoztatta, hogy ő úgynevezett „eszméi nyilas” és még ma is kitart nemzetiszocialista eszméi mellett.

A mozgalom bukkásáért a vezetők tehetetlenségét okolja. Kijelentette, hogy Szálasi — akiről egyébként lebecsülően nyilatkozik — egyike azoknak az újkori politikusoknak, akik még csak nem is szónoki képességükkel vagy szuggesztív erejükkel hatottak tömegekre, hanem akik politikai karrierjüket a róluk terjesztett híreknek és a mellettük kitaróan folytatott propagandának köszönhetik. Szóval, Szálasi mondva-csinált nagyság, akiből Hubai Kálmán gyártott bálványt, míg az a Csillag-börtönben ülte jól megérdemelt büntetését. Kiszabadulása után a többi pártvezetők nem is igen engedték a tömegek elé, mert a szürke fantasztá valamennyiük számára a legnagyobb csodát okozta.

Pröhle Sándort kihallgatása és bűnlajstromának összeállítása után átadták a népügyészségnek, amely rövidesen bíróság elé állítja.

Összáz gyilkosságot ismerl be a zuglói nyilas kerülvizelő

SZOMBAT, 1945 APRILIS 21.

Napjaink bűnügyi krónikájának legesetebb lapjaira tartoznak azok a vadállati kegyetlenséggel végrehajtott tömeggyilkosságok, amelyek a most lezárított Szeptemberi Bűnkös György zuglói kerülvizelő társával együtt elkövetett. 1944 október 20-án kezdtek. A Géatpó utasítására Széleposényi László „főtestvér” társaságában tüzérvényes agyonlőtt egy szabadlós kommunista gyárigazgatót, két munkatársát pedig aznap éjszaka a Rákospatakánál végezte ki. — Széleposényi testvér azon a napon, amikor a Városi Színházban a bombamerénylet történt, 11 férfit választott ki a Mexikói-úti zsidó szertetőthobban, — vallotta Szép-

Halálra ítélte a Népbíróság Seik Imre Henrik bankigazgatót, a legkegyetlenebb munkásszázad-parancsnokot

A Mura-ügy tárgyalásához hasonló izgalom között zajlott le annak a nagyszabású bűnyegnek a tárgyalása, amelynek vádlottja Seik Imre Henrik 57 éves nyugalmazott bankigazgató, tartalékos zászlós, a 101/310. sz. kiségitő munkásszázad parancsnoka volt. Az ügyészség vádirata szerint Seik minden igyekezete arra irányult, hogy a munkaszolgálatosok helyzetét elviselhetetlenné tegye és minél többen pusztuljanak el.

Allandóan korházasal járt és azzal ütötte a szerencsétlen embereket.

A munkaszolgálatosoknak diszlelésben kellett talicskázniuk. A legkisebb kihágásért az ugycancsok hírhedt Sachs Gyula zászlóaljparancsnok elé vitette a munkaszolgálatosokat, akik a szerencsétleneket guzba kötötte, úgyhogy az illetők egész életükre nyomorékok lettek. Ő volt az egyetlen, aki a nyilasváladás után százada tagjait jeleketten Szálasira, a visszavonulás során pedig százada-nak megmaradt embereit az SS katonák kezére juttatta, ahelyett, hogy parancs szerint Budapestre hozta volna őket. Előbb azonban elvette takaróikat, úgyhogy

ifjogott, a többi pedig a német katonák kegyetlenkedésének esett áldozatul.

Századából eddig mindössze 22 ember került elő. Mindezen kívül a munkaszolgálatosoknak járó ruhakoptási díjat, amely az idők során 10.000 pengőre rugott, elsikkasztotta.

Seik csak részben tett beismerő vallomást, azzal védekezett, hogy Sachs uszítására bánt szigorúan az emberekkel.

Egymásután vonultak a terhető tanuk a bíróság elé, akik meg-megújuló izgalmak és a hallgatóság felháborodásának szenvedélyes kitérési közepette tettek vallomást. A tanuk kihallgatása után dr. Bajor László népügyész vádbeszédében hangoztatta, hogy az elmult faszta rendszer a történelem legnagyobb gaszágát követte el, amikor honvédelmi munkaszolgálat címén az emberek ezreit kiirtatta. A vádolt azonban még a kegyetlen parancsnokok közül is kivált vadállati, szadist brutalitásával. Ilyen emberre a társadalomnak nincs szüksége, ezért a legsúlyosabb büntetés kiszabását kérte.

A Népbíróság Seik Imre Henriket háborús bűntett, sikkasztás és rablás címén kétél általi halálra ítélte.

Csütörtök, 1945 április 26

állása alkalmával kiadott „Berliner Illustrierte Zeitung” térképpel ellátott és külön útmutatásokat tartalmazó példányaival kezükben irányították a tüzet a kancellári palotára.

„Berlin közepe pokollá változott!” — ezt vallják a német menekültek és szökvevény katonák. A város szívében vad dühvel tombol a harc.

Es sorra kerül a híres berlini Allée, a birodalmi főváros legrégebbi útjának egyike. Gyárépület gyárépület mellett. Közöttük két-háromemeletes lakóházak. A házak és ipari épületek nagyrésze ép. Sok háznak még ablaküvegei is érintetlenek maradtak és itt-ott felbukkannak a függönyök mögül az arcok. Kíváncsi berliniek nézik a szovjet csapatok bevonulását. Itt egy épen maradt templom, mellette magas házon vörös zászlót lenget a szél.

A vörös zászló mellett furcsa elmentét a rengeteg fehér zászló, amelyt a német lakosság tűzött ki mindenfelé.

A szovjet csapatok az ellenség ellenállását megtörve tovább folytatják a német főváros megtisztítását és házbört házbört után foglalnak el.